

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

Paragaphus II. De Potestate Vicarii circa Iuspatronatus, præsentationem,
institutionem, electionem, confirmationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

Questio 225. Num Vicarius sine speciali mandato possit supprimere Beneficium.

Respondeo negativè. Sbroz. l. 2. n. 117. n. 5. Fagn. in c. non amplius. de Institut. n. 74. & 86. citantes Rotam apud Put. decis. 53. l. 3. Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. n. 12. Pax Jord. l. 12. tit. 1. n. 160.

Questio 226. An Vicarius possit uniones Beneficiorum revocare.

Respondeo quemadmodum Vicarius sine speciali mandato uniones facere non potest, sic nec uniones factas revocare potest sine tali speciali mandato; ejuſdem enim natura est distractus, cujus est contractus, eademque solemnitas (adde & auctoritas, qua requiritur in construendo, requiritur etiam in destruendo. Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. n. 12. citans Meroll. Th. mor. p. 3. c. 6. dub. 24. Pax Jord. l. 12. tit. 1. n. 160. Sbroz. l. 2. q. 116. n. 3. contra Gabr. conf. 200. Estque talis dissolutio species aliqua alienationis. Sbroz. l. c. n. 6. Adeòque requirit speciale mandatum. Quamvis autem videri possit Vicarius habens speciale mandatum ad faciendas uniones, habere hoc ipso etiam potestatem dissolvendi uniones saltem à se factas; Cum per eandem causas, per quas res nascitur, per eandem etiam destruitur; contrarium tamen videtur verum, argumento illius quod licet habeat ab Episcopo specialiter potestatem conferendi Beneficia, non habeat hoc ipso quoque facultatem desituendi beneficiatos.

Questio 227. An Vicarius possit dismembrare Beneficia.

Respondeo negativè. Pax Jord. l. c. vide dicta supra, ubi de dividendis à Vicario Parochiis.

PARAGRAPHUS II.

De potestate Vicarii circa Juspatronatus præsentationem, institutionem, confirmationem, electionem.

Questio 228. An Vicarius Generalis Episcopi sine speciali ejusdem consensu reservare possit Juspatronatus seu reservationem illius in constructione Ecclesie, fundatione & dotatione illius autorizare possit consensu suo.

Respondeo negativè. Lotter. de re benef. l. 2. q. 7. n. 3. Castropal. tract. 13. d. 2. p. 2. n. 9. Garc. de benef. p. 5. c. 9. n. 75. citans Calder. conf. 3. de off. Vicar. Ferrer. conf. 327. 343. & 344. Zerol. in pr. p. 1. v. Vicarius §. 11. & 13. & c. Barbol. de potest. Episc. allegat. 54. n. 74. citatis Viviano in pr. juspat. p. 1. l. 1. c. 1. n. 24. Gratian. discept. for. 303. n. 12. Rotam in Neptina juris. 23. mart. 1611. Item Carol. de Luca ad Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. n. 6. Sbroz. l. 1. q. 31. n. 4. citatis plurimis. Card. de Luca. d. 55. de jurep. n. 5. ubi, postquam dixisset: affirmativam (nempe sufficere consensum Vicarii ad erectionem illam primam juspat.) suadet illa ratio non incongrua, quod id non est alienare, sed acquirere, atque rem utilem pro Ecclesia facere, ut sentire visa est Rotam in Auximana juris. 12. Jun. 1615. & in Clausin. juris. 4. Jul. 1636. subjungit: Verum negativa est verior, magisque re-

cepta, & c. contrarium sentientibus Port. conf. 99. n. 43. Apud Sbroz. item Meroll. Th. mor. p. 3. c. 6. dub. 24. n. 75. & 391. Et ratio est, quod sicut conferre & instituere nequit beneficia, ita etiam in eorum erectione imponere nequit illis dictam servitutem. Castrop. Lotter. l. cit. 2. Ampliatur responsio, quod ne quidem id possit Vicarius Episcopo absente à civitate vel Diocesi; eò quod absentia Episcopi non ampliatur facultatem Vicarii, nisi in casibus in jure expressis. Sbroz. l. c. n. 6. ex Ferret. conf. 327. n. 6. Idem tenuisse Rotam in illa Neptina testatur Barbol. l. c. & tenet expressè Tond. qq. benefic. p. 2. c. 4. §. 9. n. 19. ubi: non tamen etiam in remotis & extramontes existente Episcopo, potest donationem jurispatronatus aut ejus erectionem in favorem laici autorizare Vicarius citat Ferret. conf. 327. l. 2. quamvis Sbroz. l. c. n. 7. tenere videatur contrarium, hoc nixus fundamento, quod tradidit l. 2. q. 30. à n. 13. quòd niimirum in absentia Episcopi consensum Episcopi requisitum supplere queat Vicarius. E contra restringit responsionem Carol. de Luca. l. c. ita, ut id non possit Vicarius sine speciali mandato Episcopi, nisi ubi adesset observantia perpetui temporis in contrarium.

3. Porò Vicarium præsumi habuisse sufficientem facultatem (intellige ex speciali concessione Episcopi) præstandi assensum erectioni jurispatronatus, etiam minore ipatio 30. Annorum, censuisset Rotam decis. 702. n. 1. recent. impressa apud Farinac. restatur Barbol. l. c. Sic quoque ait Cardina. de Luca. l. c. n. 6. quòd facilius isto casu (intellige primæ erectionis jurispatronatus, quam in altero donationis vel alterius alienationis jurispatronatus ista facultas præsumprive seu adminiculative admittatur, ut occasione præsumptæ probationis resultantis advertitur; potissimum verò circa præsumptionem resultantem à facultatis concessione circa collationem Beneficiorum, sive ab Episcopi absentia cum longa distantia. Ratio autem differentie inter istum consensum præstandum novæ foundationi, & alterum præstandum alienationi jurispatronatus, quod isto secundo casu mora non ita causare possit irreparabile præjudicium sicut potest in primo; quia scilicet habens bonum propositum fundandi Ecclesiam vel Beneficium potest interim mori vel penitere; ideoque facilius in Vicario absente præsertim Episcopo ista facultas admittenda est. Cardin. de Luca cit. d. 55. n. 6. eadem ferè habens d. 56. n. 8. ubi: in casu fortiori consensu præstandi novæ erectioni aliquam peculiarem rationem habenti, ut in Vicario absente Episcopo talis potestas admittenda, vel de facili præsumenda sit, quia periculum in mora subesse potest, & c.

Questio 229. Num igitur parimodo sine speciali mandato Vicarius consensu suo autorizare nequeat donationem jurispatronatus.

Respondeo affirmativè. Azor. p. 2. l. 3. c. 45. q. 1. Corrad. in prax. benef. l. 4. c. 5. n. 15. Garc. l. c. n. 77. Barbol. l. c. n. 75. citans Zerol. in pr. Episc. v. Vicarius. §. 11. & 11. Rebuff. in pr. tit. forma Vicar. n. 184. Riccium in prax. aurea resolut. 469. Ferret. conf. 344. n. 1. vol. 2. Ugolin. & alios. Tondut. l. c. Card. de Luca de jurep. d. 28. n. 13. citans pro hoc Cavaler. decis. 638. n. 3. Rotam decis. 576. n. 1. p. 1. recent. decis. 224. n. 10. part. 8. decis. 430. n. 31. & 4. p. 9.

2. Ampliatur idipsum, ut id nequeat Vicarius in casu absentie Episcopi. Tondut. l. c. Barbol. cit. n. 77. citans Ferret. conf. 347. n. 17. Corrad. l. c. Card.

de Luc. l. c. n. 14. ubi : ad tertium absentia (sive in casu absentia Episcopi) dicebam regulam esse in contrarium, quod absentia Episcopi non ampliat facultatem Vicarii, ut Rota decis. 377. n. 5. p. 2. recent. Ampliatur secundo; ut non valeat consuetudo in contrarium, nisi sit quadragenaria vel immemorialis; quia talis consuetudo in omnem eventum est contra jus. Corrad. Barbof. l. cit. citante Barbofa pro hoc Ferrer. conf. 345. n. 5. & seq. Rotam decis. 576. p. 1. recent. n. 1. Ampliatur tertio, ut non praesumatur tale mandatum speciale ad hoc concessum Vicario ab Episcopo, etiam ex lapsu longi temporis, nisi sit enunciatum. Corrad. Barbof. loc. cit. Barbofa citante pro hoc Rotam in Lucaria jurispr. 30. Jan. 1614. coram Manzanedo. Ampliatur quarto; ut non possit id ipsum adhuc Vicarius, etiam si haberet suas literas patentes cum clausula generali, nempe: *nec non omnia & quaecunque alia gerendi & exercendi, quae idemmet Episcopus facere posset, si personaliter interesset*: Card. de Luca cit. n. 14. Corrad. loc. cit. ex Anton. de Marin. quotidianar. resolut. resol. 230. n. 8. Ampliatur quinto; etiam si in literis Vicarii contineretur facultas collationis Beneficiorum tam simplicium quam curatorum; nam etsi videretur hinc bene fieri argumentatio a facultate conferendi ad facultatem auctorizandi donationem jurispatronatus, dum ista sit quid majus hac; adeoque Episcopus, qui dedit plus, censendus sit dedisse & minus; minus tamen recte sic concluditur ob rationis diversitatem; tum quia Ecclesiae vacantes non debent pati praedictum diuturnae vacationis; tum etiam ob periculum devolutionis ob collationem non factam in tempore, & in tantum collatio videtur actus necessarius, dum interim donatio jurispatronatus sit actus voluntarius. Ita ferè Card. de Luca. cit. n. 14.

Questio 230. Num Vicario in institutione dicenti de jure patronatus in praedictum Episcopi credatur.

Respondet negativè Sbroz. l. 2. q. 117. citato Mascard. de probat. concl. 956. n. 28.

Questio 231. An, dum presentatio spectat ad Episcopum, Vicarius sine speciali mandato loco illius possit presentare?

1. **R**espondeo negativè. Ventrigl. loc. cit. n. 14. Barbof. de Potest. Episc. allegat. 54. n. 82. citans Paul. de Citadin. de jurepat. p. 6. q. 41. & seq. Roch. de curte tract. eod. v. honorificum. q. 5. Lambertin. tract. eod. p. 3. l. 2. a. 5. q. 1. n. 2. Garc. p. 5. c. 8. n. 82. Sbroz. l. 2. q. 10. n. 2. contra Castropal. tract. 13. d. 2. p. 30. n. 15. presentatio enim dici potest donatio. Sbroz. l. c. n. 3. ex Abb. in c. fin. de concess. praebend. n. 5. & ideo eget speciali mandato. Et ut Sbroz. ibidem. n. 4. Procurator sine speciali mandato Domini non potest donare. L. procurator. l. mandato ff. de procur. & l. procuratorum. Codic. eod.

2. Ampliatur responsio, ita ut etiam si haberet facultatem conferendi, adhuc nequireret presentate, etsi presentare quid minus sit quam conferre; cum aliud sit conferre, aliud presentare, & dare mandatum ad conferendum non sit ad presentandum. Garc. l. c. n. 83. nisi tamen, ut subjungit Garc. esset adjecta clausula generalis.

Questio 232. An Vicarius habens speciale mandatum ad presentandum possit presentare seipsum.

Respondet negativè Sbroz. cit. q. 110. n. 5. citans 6. per nostrum de jurepat. Pavin. de potest. capit. sed.

pac. p. 2. q. 5. in fine, ubi id ipsum ampliat; ut neque substitutus presentare possit substituentem. Valet enim hic ratio, quae alias dari solet, cur Procurator (qualis etiam respectu sui Episcopi dicitur Vicarius) constitutus a patrono ad presentandum presentare nequeat seipsum; quia nimirum Beneficium a propria cujusque voluntate originem habere nequit; cum alias esset locus ambitioni, ut Gonzal. ad regul. 8. cancell. gl. 2. n. 27. Castropal. l. c. p. 2. n. 2.

Questio 233. An Vicarius habens speciale mandatum ab Episcopo ad presentandum possit presentare illum ipsum Episcopum suum?

Respondeo negativè, etiam dum Episcopus Beneficii illius aut dignitatis, ad quae presentatur, capax esset. Habet enim hic locum, quod dixi in Foro Benef. p. 2. q. 164. nempe non posse patronum per alium a se delegatum, sive cui pro ea vice potestatem presentandi commisit, presentari. Et sic procuratorem constitutum a patrono ad presentandum non posse virtute dicti mandati presentare suum patronum, ut Pith. ad tit. de jurep. n. 91. Corrad. in pr. Benef. l. 4. c. 2. n. 17. Castropal. cit. p. 7. n. 3. Paris. de resignat. l. 9. q. 17. n. 113. contra Riccium p. r. for. Eccles. decis. 197. n. 216. apud Corrad. Ratio responsionis est; quia sic Episcopus patronus saltem virtualiter presentaret seipsum. Castropal. loc. cit. cum delegatus & procurator quidquid agit qua talis, non suo sed sui principalis nomine agit, cujus vices gerit. Pith. loc. cit. adeoque idem esset, ac si presentatio facta ab ipso Episcopo Patrono, qui hac ratione ambitionis notam nonevitat. Corrad. l. c. Corrad. l. c. n. 18.

Questio 234. An Vicarius sine speciali mandato instituere possit presentatos a patronis?

1. **R**espondeo affirmativè. (vide me ipsum Foro benef. p. 2. q. 171.) Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. n. 14. citans Paris. de resignat. l. 7. q. 14. n. 29. Cardin. de Luca de jurepat. d. 64. n. 33. Tondut. qq. Benef. p. 1. c. 118. n. 35. Sbroz. l. 2. q. 111. n. 13. citans n. 1. pro hac sententia ingentem turmam authorum. contra Cardin. in clem. 2. de jurep. q. 2. Imol. ibidem circa finem. Rebuff. in pr. tit. de form. Vicar. n. 126. & alios quos citat. n. 3. quin & quod teneatur de necessitate instituere Vicarius, ex Ferrer. conf. 344. n. 2. tradit cit. n. 3. Probatur responsio ex textu c. ex frequentibus. de institut. ubi dicitur, posse clericos institui ab Officialibus Episcopi, qui hoc de jure possunt. Neque dicas, ex hoc contextu potius evinci contrarium; eò quòd, dum dicitur: *Officiales, qui hoc de jure possunt*: intelligantur non omnes Officiales seu Vicarii Episcoporum, sed ii solum, quibus id a jure permillum est, nulli autem Officiali id permillum sit a jure, nisi qui habet speciale ad hoc mandatum Episcopi. Nam ille intellectus dicti textus, ut ait Sbroz. cit. n. 13. ex Abb. in cit. c. ex frequentibus. n. 8. cavillosus est. Nam esto, restringatur illa potestas instituendi ad solos Officiales Episcoporum, qui id de jure possunt, sive quibus id de jure permillum; malè tamen restringeretur ad illos, qui id possunt de speciali mandato Episcopi, sive malè dicitur, illos solos id posse, sive illis solis id a jure permillum, qui ad hoc specialem commissionem habent. Et perperam intelligi dicto modo hunc textum ex eo patet, quòd, cum plures sint Vicariorum Episcopi species, relativum illud qui potius restringit ad Officiales seu Vicarios Episcopi generales [qui soli id de jure possunt] ad

exclusionem Vicariorum foraneorum Episcopi; cum Generales illi Vicarii jurisdictionem ordinariam, & idem tribunal cum Episcopo habeant, & instituerent in Beneficio ad jurisdictionem Episcopalem spectat. *c. conquerente. de off. ordinar. & ibi Abb. n. 2. Speculat. tit. de jurisdic. omn. Judic. n. 30. & alii apud Sbroz. cit. n. 13. in fine.*

2. Sed neque responsioni nostræ obstat Tridentinum, dum *sess. 14. c. 13.* disponit, quod non liceat patrono quoquo modo præsentare aliquem ad Beneficia sui juris patronatus, nisi Episcopo loci ordinario, ad quem institutio ipsius Beneficii pertinet; nam malè ex eo, quod Episcopo competat instituire, inferitur, id non competere quoque ejus Vicario; cum plura quoque alia, etiam vi ipsius Tridentini, competant, & in eo competere dicantur Episcopis, absque eo quod mentio fiat Vicariorum Episcopi, sive absque eo quod eadem expressè dicantur competere quoque Vicariis. Et Tridentinum volens Vicarium Episcopi excludere, uti solet hujusmodi verbis: *Episcopis tantum, non eorum Vicariis sit permissum*: ut *sess. 24. c. 6.* unde jam *cit. c. 13.* prohibetur aliis quam Episcopis instituendi facultas ratione ordinariæ jurisdictionis, quæ residet in Episcopo, quæ ratio militat etiam in ejus Vicario, qui quoque Ordinarius est. *Sbroz. l. c. num. 16.*

3. Ampliat responsionem Sbroz. n. 19. ut etiam Vicarium possit recipere & admittere resignationem simplicem in ejus manibus factam alicujus Beneficii, spectantis ad Episcopi institutionem vel collationem, tanquam ipsius institutionis præambulam. Verum de hoc melius statuetur ex dicendis paulò infra, ubi quid possit Vicarius circa recipiendas resignationes.

Questio 235. Num Vicarius instituere possit extra Diæcesim?

1. **R**espondeo quemadmodum Episcopus ipse extra suam Diæcesim instituere potest, contradicere non comparere, sive ubi institutio facienda non est in judicio contradictorio, ita etiam id poterit ejus Vicarius generalis, quin & alii inferiores, ad quos spectat instituere. Ego *Fori Benef. p. 2. q. 183.* & de Vicario nominatim *Castropal. tract. 13. d. 2. p. 30. n. 17. Garc. de benef. p. 5. c. 8. n. 138. juncto n. 142. Sbroz. l. 2. q. 113. n. 4. citans Gemin. in c. cum in generali. de off. Vicar. in 6. Boërium, Rotam, &c.* Est enim talis institutio actus voluntarius & extrajudicialis. *Garc. Castropal. lit. cit. Corrad. pr. benef. l. 4. c. 2. n. 84. citans Franc. in c. fin. de elect. n. 9. Gonz. ad Reg. 8. Cancell. gl. 62. n. 9. &c.* qui exerceri potest extra territorium proprium AA. iidem. Contrarium tamen apud Sbrozium *l. c. n. 3.* sentiunt *Franc. in c. in generali. de off. Vicar. in 6. Abb. in c. novit. de off. Legat. n. 5. Roch. de jurep. & alii moti per textum c. statutum. in fine de prab. Nituntur Baldus & alii hac ratione: quod licet jurisdictio voluntaria possit exerceri extra Provinciam ab Ordinario, ut *Bald. l. c. n. 1. Jason. in l. fin. de jurisd. omn. Judic. n. 7. Menoch. de arbit. l. 1. q. 43. n. 19. &c.* apud Sbroz. *l. c. n. 1.* commissio tamen ab inferiore à Principe facta nunquam exerceri possit extra territorium committentis. *Bald. l. c. Bartol. in l. cunctos populos. Cod. de sum. Trinit.* Verum hæc ratio, ut bene Sbroz. *n. 6.* hic locum non habet; cum loquamur hic non de commillario, qui non est Ordinarius, sed de Ordinario, qualis est Vicarius.*

2. Quod si tamen ad institutionem procederetur

cum causæ cognitione & discussione, intellige judiciali, contradicere apparente, non potest fieri extra Diæcesim seu territorium nec causæ cognitio, seu processus, nec institutio, si fit in sententia sine consensu Judicis loci, & partibus non contradicentibus. Quamvis latâ sententia intra territorium de instituendo institutio ipsa fieri possit extra territorium; quia jam est actus extrajudicialis & voluntariæ jurisdictionis. *Garc. loc. cit. citans Lambert. de jurep. p. 2. l. 2. q. 2. a. 6. & 3. Sanch. de matrim. l. 3. d. 8. n. 6.*

Questio 236. An Vicarius possit uni ex æqualibus presentatis gratificari?

Respondeo posse Vicarium sine speciali mandato ex sola generali facultate non solum instituere, sed & gratificari in casu gratificationis, modò alias Vicarius habeat mandatum generale non limitatum (potest siquidem expressè aliqua excipere Episcopus in generali commissione Vicariatus, quæ aliàs cum generali illa commissione transeunt in Vicariu. *Sbroz. l. 2. c. 112. n. 5. & 6. juxta dicta à nobis supra*) *Sbroz. in addit. ad q. 111. l. 2. Garc. p. 5. c. 8. n. 88. citans ac recitans decif. Rotæ in Calagur. Beneficii de Haro. 17. Octob. 1520.* Rationem dat Ventrigl. quod gratificatio illa non sit mera gratia; cum uni ex presentatis teneatur Ordinarius gratificari; quia tenetur unum ex iis instituere. Porro quandam locum habeat gratificatio illa, & qualiter in ea procedendum, vide fusè apud me *For. Benef. p. 2. q. 193.*

Questio 237. Insinuatio precum Cesararum an & qualiter fieri possit Vicario in casu, quo Episcopus esset collator Beneficii, in ordine ad quod diriguntur preces.

Respondeo in eo casu absente Episcopo insinuatio precum fieri potest ejus Vicario. *Pirhing. ad tit. de prebend. n. 378. Chok. ad preces primarias. pag. 73.* etiam fieri Vicario possit dicta insinuatio, etsi is non esset in Diæcesi; cum quæ sunt voluntariæ jurisdictionis, possint exerceri extra territorium. *Chokier cit. n. 73.* Quin & si postmodum Episcopus conferat alteri, ejus collatio non valeat, etsi dicat, se ignorasse insinuationem factam suo Vicario. *Chok. l. c. citans Rebuff. de nominat. q. 14. n. 60.* Quod si etiam Episcopo negligente aut recisante precistæ conferre, hic recurat ad ejus Vicarium, qui ignarus collationis factæ ab Episcopo alicui, idem Beneficium conferat precistæ, & tertius quoque interim illud idem Beneficium impetrat à Papa, præferendam à Vicario isto factam collationem, si contulit ut executor Apostolicus, vigore precum, asserit *Chok. pag. 72.* eò quod licet Vicarius non possit expedire illa, quæ sunt meræ gratiæ, potest tamen expedire, quæ sunt justitiæ & necessitatis, & sic supplere moram Episcopi.

Questio 238. An Vicarius possit sine speciali mandato confirmare electos?

1. **R**espondet affirmativè *Garc. p. 5. c. 8. n. 84.* ubi: *cum ea, que sunt justitiæ & necessitatis, expedit Vicarius, poterit confirmare electos & instituere presentatos.* *Laym. in c. cum in generali. de off. Vic. in 6. n. 8. Pax Jord. l. 12. tit. 1. n. 150. Sbroz. l. 2. q. 70. d. n. 3.* (loquitur autem expressè de confirmatione Abbatum, Priorum, &c. non exemptorum, quin & Episcoporum respectu Vicarii Archi-Episcopi) *cit. atque pro hoc Glos. in c. fin. de off. Vicarii in 6. v. non possunt.* Et *ibidem Jo. And. & Anchar. in ult. q. Gemin.*

Gemin. n. 8. Selvam tract. de Beneficiis. p. 2. q. 14. n. 7. Federic. de Senis tract. de permut. Benef. q. 26. Milis in reperit. V. Vicarius Episc. & alios. Ratio autem, quã niti illos AA ait; nempe quòd aliud sit conferre, aliud confirmare, si plus non addatur, nullius est momenti; neque fat efficax, quam ipse de suo adducit, nempe quòd confirmare sit de lege jurisdictionis, ut Calderin. conf. 200. de elect. Pavin. de potest. Capit. fed. Vac. p. 2. q. 2. n. 2. Federic. de Sen. loc. cit. Milis loc. cit. Verf. jurisdictionis effectus. & alii, quos citat. Sbroz. loc. cit. n. 5. quæ autem sunt de lege jurisdictionis, transeunt in Vicarium. Retringit tamen valde Sbroz. hanc suam doctrinam n. 8. ut procedat, ubi Vicarius haberet plenum mandatum cum expressione aliquot specialium & clausula: quòd omnia facere posset, quæ Episcopus, etiamsi mandatum speciale exigant.

2. E Contra istiusmodi confirmationes requirere speciale mandatum docent Rebuff. in pr. tit. form. Vicar. n. 33. Cuchus. instit. jur. can. de Vicario Episc. n. 120. Calder. conf. 1. & alii citati à Sbrozio l. c. n. 2. cum quibus sentit Azor. Instit. mor. p. 2. l. 3. c. 46. q. 1. ubi, postquam dixisset, solere Episcopos, dum assumunt Vicarium generalem, concedere ei potestatem confirmandi Abbates, Priores, similesque non exemptos, addit in fine §. confirmationes: hæc tamen potestas in generali mandato non continetur, quare specialiter committitur.

Questio 239. An Vicarius extra Diocesim constitutus possit confirmare electos.

Respondeo de hoc pariformiter ac de institutione loquendum. Sic confirmationem fieri posse extra Diocesim, si fieret sine iudicio contradictorio ex sola informatione superioris de electo; secus, si in contradictorio, tradit Sbroz. l. 2. q. 70. n. 7. citatis pluribus. Idem dicit Garc. p. 5. c. 8. n. 142. ubi: melius ac distinctius dicendum est cum Lambert. de jurep. p. 2. l. 2. q. 2. a. 6. quòd si ad institutionem vel confirmationem proceditur judicialiter, & cum causa, cognitione seu instante contradictore curia seu fiscali (adde vel aliis in forma iudicii per assignationem auditorii seu stratorum, ut solet fieri) non potest fieri extra territorium nec cause cognitione seu processu, nec institutio vel confirmatio, si sit in sententia, &c. sequentia vide quest. ante hanc 4. n. 2. Loquitur autem Garc. loc. cit. ut patet ex n. 138. n. 6. expresse tam de Vicario quam Episcopo confirman- te.

PARAGRAPHUS III.

De potestate Vicarii circa collationem & resignationem Beneficiorum.

Questio 240. An Vicarius sine speciali mandato conferre possit Beneficia spectantia ad collationem Episcopi.

1. **R**espondeo. negativè Paris. de resignat. l. 9. q. Tondut. qq. benef. p. 2. c. 118. n. 5. Pirh. ad tit. 7. n. 32. de off. Vicar. n. 49. Garc. p. 5. c. 8. n. 80. Selv. de benef. p. 2. c. 14. Ventrigl. Tom. 2. annor. 14. §. 1. n. 8. Laym. in c. cum in generali. de off. Vicar. in 6. n. 2. Sbroz. l. 2. q. 71. citans quam plurimos juxta c. finale. de off. vicar. in 6. Ratio est, quòd quæ meræ sunt gratiæ, Vicarius expedire nequit sine speciali mandato; collatio autem Beneficiorum, cum sit quædam donatio, c. relatum. de præb. c. post electionem. de concess. præb. est quid meræ gratiæ, Garc. loc. n. 81.

2. Ampliatur responsio primò: ut, etiamsi Vicarius haberet generalissimam commissionem, etiam cum clausula, ut possit omnia facere, quæ potest Episcopus, adhuc nequeat conferre Beneficia. Ventrigl. loc. cit. citatis Anton. de Butrio conf. 9. Col. 2. 3. 4. Pavin. de potest. capit. fed. vac. q. 10. Decio. conf. 128. col. 1. uti hoc firmat ex eo, quòd is, cui concessa etiam libera bonorum administratio, non valeat adhuc donare, l. contra jus. ff. de pællis. l. filiusfamil. ff. de donat. Garc. cit. n. 81.

3. Ampliatur secundò: ut adhuc conferre nequeat, etiamsi haberet potestatem eligendi, præsentandi cum clausula; & alia majora faciendi. Pax-Jord. l. 12. tit. 1. n. 165. Sbroz. l. c. n. 17. citans Paris. conf. 41. vol. 4. Rebuff. in pr. tit. form. Vicar. n. 51. & seq. Bertrand. conf. 133. col. 1. l. 2. Gemin. in c. cum illis. de præb. in 6. &c. Per citatum hunc textum, ubi dicitur; quòd unus specialis modus alterum non comprehendat.

4. Ampliatur tertio: ut ne quidem Vicarii Episcoporum constituti à Papa conferre possint sine mandato Episcopi, nisi forte haberent mandatum ad hoc speciale ab ipso Papa. Sbroz. l. c. n. 25.

5. Ampliatur quarto: ut etiam Vicarius constitutus in Urbe id nequeat sine speciali Papæ mandato, Garc. l. c. n. 182. citans Pavin. ubi ante. n. 19. Rebuff. in pr. l. c. n. 16. Gambar. de off. Legat. l. 3. n. 708. contra Coral. p. 2. c. 1. n. 17. idque ut Garc. n. 183. & Sbroz. l. c. n. 4. juncto n. 7. citatis pluribus. Etiam si dictus Vicarius esset Cardinalis, citat pro hoc Garcias Rebuffum ubi ante. n. 64. & 70. Gambar. l. c. Bald. in l. aliquando. ff. de off. proconsul. Aliud tamen dicendum de Cardinale Legato Urbis, qui Papæ ab urbe absente conferre potest Beneficia consistentia intra limites Legationis, etiam Urbis, nisi obstat reservatio. Atque ita aliud est in Cardinale Legato Urbis, quàm in Cardinale Urbis Vicario. Sbroz. l. c. n. 7. Garc. n. 186. citans Gamb. Rebuff. Bald. ubi ante.

6. Ampliatur quinto: ut etiam Beneficia devoluta ad Episcopum, quæ aliàs sede vacante per capitulum conferri possent, nequeat conferre Vicarius Episcopi sine speciali mandato. Pax-Jord. l. c. n. 162. Sbroz. l. c. n. 15. citans Milis in reperit. V. Vicarius.

7. Ampliatur sexto: Ut, etiamsi haberet potestatem recipiendi resignationes factas simpliciter, vel etiam permutationis gratiã, ut adhuc non possit sine speciali mandato resignata conferre. Sbroz. n. 9. juncto n. 13. de quo tamen, in quantum tangit collationem Beneficiorum resignatorum permutationis gratiã, videbimus paulò infra.

8. Quòd si tamen concessa Vicario potestas providendi Beneficia, poterit quoque ea conferre; quia verbum providere est latum, comprehenditque institutionem, confirmationem, &c. Sbroz. l. c. n. 27. & 28. citans Rebuff. ubi ante n. 50.

Questio 241. An Vicarius sine speciali mandato consentire possit collationi faciendæ per alterum.

Respondeo dum ad Episcopum spectet consentire collationi faciendæ per alterum VG. per capitulum, Vicarius sine speciali mandato Episcopi consensum hunc loco Episcopi præstare nequit, Barbol. de potest. Episc. allegat. 54. n. 61. Castropal. tract. 13. d. 2. p. 30. n. 3. citans Gratian. discip. for. c. 303. n. 1. Rebuff. in pr. de Vicar. Episc. n. 9. Azor. p. 2. l. 3. c. 44. q. 3. Pax-Jord. l. c. n. 166. Sbroz. cit. q. 71. n. 19.